ταδέχθηκε νὰ προσπέση, νὰ ζητήση τὴ συμφιλίωση πρώτη αὐτή. Ἔβρισκε πὼς ἦταν «ὑπερβολικὸ» νὰ χωρίση τὸν ἄντρα της καὶ νὰ γίνη ἡρωΐδα ἑνὸς κοινωνικοῦ σκανδάλου γι' ἀγάπη ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ δὲν τοῦ εἶχε ἀγάπη καιμιά. Τὶ ἐσήμαινε ἂν δὲν ἀγαποῦσε οὔτε τὸν ἄντρα της ; Εἶχε τὴ δύναμη τώρα νὰ τὸ προσποιεῖται. Καὶ γιὰ κάμποσο καιρό, ὁ Νῖκος ἦταν πάλι εὐτυχισμένος.

Μιὰ μέρα ἡ Δώρα τὸν ρώτησε :

— Νῖκο, θέλω νὰ μοῦ πῆς... πῶς ἔμαθες πὼς ἐκεῖνο τἀπόγευμα θἄμουν ἐκεῖ-πέρα κι' ἦρθες νὰ μὲ τσακώσης ;

Κι' ὁ Νῖκος τῆς διηγήθηκε ὅλη τὴν ἱστορία, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀνταμώθηκε μὲ τὸν Εὐγένη, ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ κρύφθηκε στὴ γωνιὰ τῆς μάντρας.

Ἡ Δώρα ἔμεινε ἐκστατική. Τόση «πονηριὰ» δὲν τὴν περίμενε ἀπὸ τὸν Νῖκο...

Ὕστερα τόν ξαναρώτησε :

— Πές μου τὴν ἀλήθεια : πῶς πέρασες τὴ νύχτα ἐκείνη ποὺ κοιμήθηκα στῆς μητέρας μου ;... Ἔκλεισες μάτι ;

— Ἐσύ ; τὴ ρώτησε κι' ἐκεῖνος.

— Ἐγὼ κοιμήθηκα λαμπρά ! τοῦ ἀποκρίθηκε γιὰ νὰ τὸν πειράξη. Κι' ἐκεῖνος τότε φουρκίστηκε.

— Λοιπὸν κι' ἐγὼ κοιμήθηκα μονορρούφι ! τῆς εἶπε. Κι' ὄχι μόνο, παρ' ἀφοῦ σοῦ ἔκαμα κι' ἀπιστία !

— Ἐσύ ; ! ἀλήθεια ;...

— Σοῦ ὁρκίζομαι !

Καὶ τῆς διηγήθηκε τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Κάκια, χωρὶς ἐννοεῖται, νὰ τῆς φανερώση καὶ τὴν ἀπογοήτευση ποὺ τοῦ εἶχε δώσει κείνη τὴ νύχτα ἡ παλιά του φιληνάδα.

Ἡ ἱστορία αὐτή, ποὺ την πίστεψε μία χαρά, ἔκαμε ἀλλόκοτη ἐντύτωση στὴ Δώρα. Γιὰ πρώτη φορὰ μάθαινε πὼς ὁ «πονηρὸς» ἐκεῖνος ἦταν ἱκανὸς νὰ τῆς κάνη κι' ἀπιστίες. Κι' ὅπως συμβαίνει σχεδὸν σὲ κάθε γυναῖκα, αἰστάνθηκε κι' ἡ Δώρα κάποια ζήλεια. Ἡ ζήλεια αὐτή, χωρὶς νὰ τὸ θέλη, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνη, τὴν ἔκανε ἀκόμα πιὸ ἐρωτική, πιὸ θερμὴ μαζί του. Καὶ γιὰ κάμποσο καιρό, ὁ Νῖκος ἦταν πάλι εὐτυχισμένος...

«Τί ἀνοησία ποὺ θἄκανα, — συλλογιζόταν, — ἂν χώριζα αὐτὴ τὴ γυναικούλα ! Θἄβρισκα ποτὲ ἄλλη, νὰ τῆς μοιάζη καὶ στὸ νυχάκι της ;»

Καὶ σιγὰ-σιγά, μὲ τὴν ἐπίδραση τῆς ἐρωτικῆς εὐτυχίας, ἔπαψε ν' ἀναστατώνεται ὅταν θυμόταν τὸν Εὐαγγελάρη κι' ὅταν ἀκόμα τὸν ἀπαντοῦσε στὸ δρόμο κι' ἀναγκαζόταν, γιὰ νὰ φαίνεται ἀνήξερος, νὰ τὸν χαιρετᾷ.

Ἦταν βέβαιος πὼς ἡ Δώρα εἶχε πάει πολλὲς φορὲς στὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι καὶ πὼς κάθε φορὰ παραδινόταν ὁλάκερη στὸ φίλο της. Ἀλλὰ ἡ ἰδέα πὼς τὸ σωματάκι ἐκεῖνο ποὺ ἐλάτρευε, τὸ εἶχε χαρεῖ κι' ἕνας ἄλλος, δὲν τοῦ ἔκανε πιὰ τόση ἐντύπωση.

«Μήπως — συλλογιζόταν, — πολὺ ὀλίγο, δὲν τὸ χάρηκαν καὶ τόσοι ἄλλοι, πρὶν τό πάρω ἐγώ, κι' ὁ ἴδιος ἀκόμα ὁ Εὐαγγελάρης ; Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶμαι βέβαιος : μὲ ὅλους ἔπαιζε ἡ Δώρα ὅσο ἦταν κορίτσι. Κι' ἂν ἐκεῖνο εἶχε πάψει νὰ μοῦ κάνη ἐντύπωση, γιατὶ νὰ μοῦ κάνη τώρα τοῦτο ; Ἂς ὑποθέσω πὼς ἀνήκει κι' αὐτὸ στὸ παρελθόν... Καὶ μήπως δὲν ἀνήκει ; Περασμένα εἶνε ὅλα !»

Ἔτσι, μαζὶ μὲ τὸ τωρινό, ὁ Νῖκος συγχωροῦσε στὴ Δώρα κι' ὅλα τὰ περασμένα. Καὶ τ' ἀντίθετο. Καθόλου δὲν θὰ θύμωνε, ἂν ἔβρισκε τώρα καμμιὰ φωτογραφία, ξεχασμένη ἀπὸ τότε σὲ κανένα της βιβλίο. Κι' ἴσως-ἴσως, δὲν θὰ τὸν θύμωνε οὔτε μιὰ φωτογραφία τωρινή. Φτάνει νὰ μὴν ἔχανε τὴ «γυναικούλα» του. Καὶ γιὰ νὰ μὴν τὴ χάση, θἄταν πρόθυμος νὰ τῆς συγχωρῇ τὰ πάντα !

Δὲν εἶνε κανένα παράξενο. Συχνὰ καταντοῦν ὡς ἐκεῖ ἄντρες ἐρωτευμένοι, μανιακοὶ γιὰ ἕνακορμί, ποὺ λίγο τοὺς μέλει γιὰ τὴν ψυχή του. Καὶ πολὺ σπάνια μένει πιστὴ σὲ τέτοιους ἄνδρες ἡ γυναῖκα, — καὶ μάλιστα μιὰ γυναῖκα σὰν τὴ Δώρα...

Η'.

Δὲν πέρασαν οὔτ' ἕξη μῆνες κι' ἡ νέα συζυγικὴ εὐτυχία τοῦ Νίκου πῆρε τέλος.

Ξαφνικά, ἡ Δώρα ἔγινε πάλι ψυχρή, πιὸ ψυχρὴ κι' ἀπὸ τότε ποὺ ἦταν ξετρελλαμένη μὲ τὸν Τάκη. Τὸν ἀπόφευγε ὅσο μποροῦσε, τοῦ ἔκανε αἰωνίως τὴν κουρασμένη τὴ νυσταγμένη καὶ τὴ νευριασμένη, τὸν ἀπόπαιρνε, τὸν ἔβριζε, τὸν περιφρονοῦσε φοβερά.

— Μὰ τί ἔχεις, τῆς ἔλεγε, τί ἔχεις ;

— Τίποτα ! Νὰ μάφίσης ἡσυχη.

— Κάποιος Εὐαγγελάρης πάλι ;

— Τὸν κακό σου τὸν καιρό !... Σοῦ μοιάζω, βλέπεις... Ἄντε, σὲ παρακαλῶ, στὴν Κάκια σου καὶ ξεσκότιζέ με !

— Δὲ μἀγαπᾷς ;

— Ὄχι !

— Θέλεις νὰ χωρίσουμε ;

— Ὄχι !

— Τί θέλεις λοιπόν ;

— Νὰ μάφήσης νὰ κοιμηθῶ !...

Ἔ, λοιπόν, ἡ Δώρα ἦταν πάλι ἐρωτευμένη. Κι' αὐτὴ τὴ φορά, μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Νίκου ποὺ δὲν εἶχε καταλάβει τίποτα !

Ἴσως γιατ' ἦταν ἕνα αἴσθημα πιὸ σοβαρό, πιὸ ἀληθινό, πιὸ ἀγνὸ ἂν θέλετε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Π.

Τὸ ὡραιότατο πρόσωπό της θυμίζει πορτραῖτο «Βιζὲ-Λεμπρέν». Φυσιογνωμία ποὺ συγκεντρώνει πολλὰ χαρίσματα, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε εὔμορφη, εἶνε καὶ ἐκφραστικὴ συγχρόνως δὲ καὶ νόστιμη. Συνήθως ἕνα ἀπὸ τ' ἀνωτέρω χαρίσματα θεωροῦνται ἀρκετὰ γιὰ νὰ ἐξασφαλίση κανεὶς τὴ φήμη τῆς ὡραίας, ἑπομένως ὅλα αὐτὰ μαζὶ ἀποτελοῦν κάτι ἐξαιρετικόν. Ἡ σιλουέττα της μικρὰ ἀλλὰ τόσο λεπτὴ καὶ συμμετρικη ὥστε ν' ἀποδίδη ἐντύπωσιν ἐμψύχου κομψοτεχνήματος. Λησμονήσαμε νὰ προσθέσουμε ὅτι τὸ γοητευτικὸ μελαγχροινὸ πρόσωπό της, πλαισιώνεται ἀπὸ τὴν κόμην της, — τὴν ὁποίαν λίαν ἐξύπνως ποιοῦσα δὲν ἐθυσίασεν στὸν βωμὸν τῆς Μόδας. Εἶνε πολὺ συμπαθητική, δὲν λείπει ἀπὸ καιμμιὰ ἐκλεκτὴ κοσμικὴ συγκέντρωσι, χορεύει πολὺ μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὴν χάριν. Αἱ τουαλέττται της κομψόταται. Ἡ ὁμιλία της λίαν συγκρατητική. Κατέχει καὶ ἕνα ταλέντο ποὺ δὲν εἶνε γνωστὸ σὲ πολλούς, τραγουδεῖ πολὺ νόστιμα, ἀπ' ὅτι ἀπεδείχθη ὅταν τραγουδοῦσε... ὄχι πρὸ πολλῶν ἡμερῶν σὲ μιὰ ἰδιωτικὴ καλλιτεχνικὴ προεσπερίδα. Ὅταν τὴν δῆτε βεβαίως δὲν θὰ πιστέψετε ὅτι εἶνε δυνατὸν ἡ νεαρωτάτη αὐτὴ κυρία νὰ εἶνε καὶ μητέρα.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν δεξιώσις-μπρὶτζ παρὰ τῷ κ. κα τῇ κ. Λ. Ρούφου. Παρευρέθησαν οἱ Πρέσβεις Ἑλβετίας, Ἰταλίας Βελγίου, Τουρκίας, ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας, κ. Μπλοντὲλ καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ἰταλίας.

— Ἐπίσης παρευρέθησαν κ. Καποδίστρια, κ. καὶ κ. Λοβέρδου, κ. καὶ κ. Β. Ρούφου τουαλέττα μαύρη, κ. καὶ δὶς Λεωνίδα τουαλέττα κομψὴν μπρίκ, δὶς Καϊν ἑρου κομψοτάτη μὲ τουαλέττα βελούδινη μπλὲ-νουάρ, δὶς Κάρι Λίτσε μπλὲ-σὰξ βελούδινη τουαλέττα.

— Χορευτικὴ ἑσπερὶς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ζούζουλα. Παρευρέθησαν κ. καὶ κ. Τσαλδάρη τουαλέττα λευκὴ παγιέττα, κ. καὶ κ. Λ. Λοβέρδου μαύρη τουαλέττα, μὲ φράνζ κ. καὶ κ. Λούρου ἐπίσης μαύρη τουαλέττα, κ. καὶ κ. Λίτσε μώβ μὲ χρυσῆ, δὶς Καϊνάρου πολὺ εὔμορφη μὲ τουαλέττα ἀσημένια καὶ δαντέλλες στὴν ἴδια ἀπόχρωσιν, Δὶς Λιάμπεη ὡραιοτάτη τουαλέττα ἀσημένια δαντέλλα, δὶς Λίτσε πολὺ πικάντικη μὲ τουαλέττα μπλὲ-σὰξ ζωρζέττ καὶ πτερὰ ὁμοιόχρωμα, δὶς Ζίννη τουαλέττα χρυσῆ-ὀράνζ, κ. Χατζανέστη κομψὴν τουαλέττα γκρὶ-ἀρζάν, δὶς Παπαζαφειροπούλου τουαλέτα στὺλ λευκήν.

— Ἐκτέκτως ζωηρὰ χορευτικὴ ἑσπερὶς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ρετσίνα.

— Παρευρέθησαν κ. καὶ κ. Π. Μάτσα τουαλέττα μπλέ, κ. καὶ κ. Σλῆμαν μὲ πολύχρωμη τουαλέττα παγιέττα, κ. καὶ κ. Παπάγου ὡραιοτάτη μὲ κίτρινα, κ. καὶ κ. Μ. Μεταξᾶ ἰδιαίτερος τύπος εὔμορφιᾶς, μὲ φόρεμα ποὺ τὸ διακρίνει πολὺ σὶκ ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο, κ. καὶ κ. Μ. Σακοράφου μὲ τουαλέττα χαριτωμένη μαύρη τούλινη καὶ χρυσὲς παγιέττες, κ. καὶ κ. Λαδοπούλου τουαλέττα λευκὴ περλέ, κ. καὶ κ. Λιβιεράτου — ἀπὸ τῆς ὡραιότερες ἐμφανίσεις — μὲ τουαλέττα θαυμασία, μαύρη παγιέττα — Μοντέλλο Νρεκόλλ —. Σὲ ἄλλο γκρούπ : κ. Ψύλλα μὲ πράσινα, κ. Μακώλεϋ ὡραιωτάτη μὲ κόκκινη καὶ χρυσὴ τουαλέττα, κ. καὶ κ. Ἀφεντούλη μαῖς, ἐπίσης στὸν αὐτὸν τύπον πολὺ κομψὴ τουαλέττα ἔφερεν ἡ κ. Μπένση, κ. Μαλαμίδη τουαλέττα βαθύχρωμη γιὰ βράδι ἀλλὰ καλαίσθητη καὶ σὲ ἁρμονικὴ ἀντίθεση μὲ τὰ φωντερὰ χρυσᾶ μαλλιά της, κ. καὶ κ. Ἠλιάσκου ρὸζ περλέ, κ. καὶ κ. Γ. Τρικούπη τουαλέττα σὲ ταιριαστὸ συνδυασμό, ἀσημένια καὶ μαύρη δαντέλλα, κ. Φωφὼ Μεταξᾶ μαύρη τούλινη τουαλέττα συνδυαζομένη θαυμάσια μὲ τὴν ἀσημένια κόμην της, κ. Π. Λάμπρου μαύρη τουαλέττα, κ. καὶ κ. Γ. Νικολαΐδη τουαλέττα κομψὴ βιεῖγ-ὀρ.

— Δύο σιλουέττες πολὺ μοδέρνες κ. Κοκκίδη μὲ ρόζ καὶ κ. Σπ. Μεταξᾶ μὲ μαῦρα.

— Μία γοητευτικὴ ἐμφάνισις τῆς δίδος Ἰωάννας Σακοράφου μὲ φόρεμα ἐξαιρετικὰ σὶκ λευκὸ περλέ, δὶς Π. Λάμπρου πολὺ χαριτωμένη μὲ τουαλέττα λευκὴ περλέ.

— Μία νέα ἐμφάνισις ἡ δὶς Τσερεζόλε μὲ κίτρινα, δίδες Μαριέττα Ἠλιόσκου καὶ Σ. Δούμα μὲ κόκκινα πολὺ εὔμορφες.

— Ἐπίσης παρευρέθησαν κ. καὶ κ. Οἰκονόμου μὲ λευκά, κ. καὶ κ. Στεφ. Πεσματζόγλου μπλὲ-περβάνς, κ. καὶ κ. Μ. Μελᾶ μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα, κ. καὶ κ, Ἄνδρ. Πεσματζόγλου μὲ κόκκινη κ. καὶ κ. Θεοδ. Μελᾶ μὲ ἄσπρα, κ. καὶ κ. Π. Μπέμπη μὲ τουαλέττα ἐξαισία λευκὴ ἀπὸ στράς, δὶς Ρικάκη κομψὴν τουαλέττα μπροντῶν, δὶς Τσικαλιώτη ἕνα ἔμψυχον ρὸζ λουλούδι μὲ κρὲπ ρομαὶν ρὸζ, κ. καὶ κ. Γεωργιάδη λευκὰ περλέ, κ. καὶ κ. Μιχαλοπούλου χρυσὸ λαμέ, κ. καὶ κ. Μυλωνᾶ μὲ λευκά, κ. καὶ κ. Ζαρίφη — ἰδιότυπη ὡραιότης — μὲ φόρεμα θαυμασίως καλαίσθητον κρὲπ-ρομαὶν βὲρ-πὸμ σὲ θαυμασία κοὺπ μὲ ζώνη χρυσῆ λαμέ, κ. καὶ κ. Ἀλ. Χωρέμη — ὡραιοτάτη — μὲ ἁπλουστάτην ὅσον καὶ κομψὴν τουαλέττα βὲρ-πόμ, κ. Λ. Θεοχάρη ἐπίσης κομψοτάτη τουαλέττα στὴν ἀνωτέρω ἀπόχρωσιν, κ. καὶ κ. Ἀρβανιτίδη λευκὴ περλέ, κ. καὶ κ. Κίμ. Τριανταφύλλου, μὲ τουαλέττα σὶκ ἀπὸ δαντέλλα μπλέ, κ. καὶ κ. Ρωμάνου μπλὲ-ναττιέ.

Ἡ Μονταὶν

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

„ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ" ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΠΛΗΘΩΡΑ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΥΛΗΣ

Μεταξὺ τῶν περιεχομένων της καὶ τὰ ἑξῆς ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα κομμάτια : «Ἡ Δίκη τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας», «Ὁ Κατάδικος», «ἡ Κατάσκοπος τῶν Μπολσεβίκων», «Τὸ Λοῦβρο κι' οἱ θησαυροί του», «Ἐνωμένοι στὸ Θάνατο», «Οἱ δυὸ φίλοι», «Ὁ Τροβαδοῦρος», «Τὰ θαύματα τοῦ ὑπνωτισμοῦ», «Οἱ τελευταῖες στιγμὲς τοῦ στρατάρχου Νεῖ» κλπ.